

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . . . 6 ft.
 Fél évre . . . 3 ft.
 Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét illető
 küldemények a szerkesztő-
 nek, anyagiak a laptulaj-
 donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

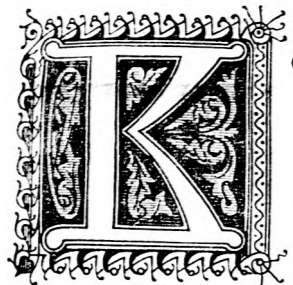
HIRDETÉSI DIJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyilttér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvnyomdá-
 jában és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A legnagyobb pánszláv és az ő befolyása.

Késő éjjel jelenté nekünk a táv-
 író — mondja egy bécsi lap —
 Katkovnak halálát. Szívósan
 küzködött, mint az életben
 mindenki, az ő küzdő szel-
 leme is a halállal heteken át.
 De hát végre is az ő sinlődő
 testének meg kellett adnia magát a természet kér-
 lelhetlen törvényeinek. És vele *Ausztria-Magyar-
 országnak* egy még fanatikusabb ellensége halt el,
 mint volt: *Aksakov* és *Skobelev*.

Iffj. Skobelev tábornok, amidőn panszlavisz-
 tikus működésének magaslatán állott és tüzet és
 lángot okádott Németország és Ausztria-Magyar-
 ország ellenében a bosnyákok meghódítása miatt,
 a vérhányástól támadtatott meg és rögtön halál-
 lal mult ki. El lehet tehát róla mondani betű-
 szerint, hogy midőn beszédét tartotta, közvetlenül
 a halálnak lett martaléka, amely beszédében ékkép
 fejezte ki magát: „*Ismét magyar kardok és német
 puskák vannak a szlávok mellére irányozva, hogy
 ezek szabadságát (!) és vallását leigázzák; de az én
 szívem görcsösen húzódik össze ezen gondolatnál és
 nem bírok tovább szólni... s csakugyan!*” nem
 folytathatta tovább beszédét; és ekkor ezen valódi
 apostola a panszlavizmusnak örökre be is hunyta
 szemeit.

Azt hihetné tehát az ember, hogy két *ily
 flagrans* halálesete a két legnagyobb panszlavisz-
 tikus főnöknek majd nem marad benyomás nélkül
 a mély babonáságban sinlődő orosz népségre,
 hanem hogy ez, mint szokás is, az orosz nép
 által az ég intőkezéül fog vétetni. Azonban sem
 Oroszország, sem Európának nincsen oka Katkov
 koporsója fölött könnyeket hullatni. Mert ő egy
 veszélyes fanatikus ember volt épp azért: mivel ész-
 szel és jellemmel bírt. Az ő dogmája szerint ugyanis
 igazán csak a szlávoknak volt jogosultsága a léte-
 zésre és az uralomra; vagy legfőlegb még csak
 azon népeknek, melyek az oroszok szándékait
 mozdítják elő. A többi nemzeteket pedig jogtalanok,
 haszontalanok és földönfutóknak tekintette,
 amelyek csak a világ szegényére tengetik életök-
 ket; és amelyeknek megsemmisítése*) és meghódi-
 tása kell hogy feladatát képezze az ifju (!?) szláv-
 fajoknak. De hogy ezen szláv fajok — mint voltak
 talán a germánok a római császárság hanyatlása
 idejében — ifju erejökben és ártatlanságukban
 éppen fen nem találhatók ma; hanem hogy részben
 már is a kultúra elfajzásának (lásd nihilistáikat),
 korgyöngösgének, sőt a hanyatlásnak legerősebb jeleit
 tüntetik fel: erről persze Katkov semmit hallani és
 látni nem akart. Az ő éles elméje, az ő tapasztalata,
 az ő ismerete és dialektikája csak arra
 voltak irányozva, hogy az ő nemzeti előítéleteit
 megalapítsa és minden lehető támadás ellen meg-
 védelemzhesse. Az ő megingathatlan jelleme,
 amely őt minden közönséges megvesztegetés ellen
 is megőrizte, adott súlyt az ő véleménye megin-
 gatatlanságának is. S mivel Oroszországban ritka
 a megvesztegethetlen vélemény, ez természetesen
 annál nagyobb számba is vétetett fel nála.

Ámde az ő értékének érvényesítésére legtöb-
 bet tett s legdöntőbb volt azon *barátság*, amely
 őt III-ik Sándor cárral kötötte össze.

Már ifju korában szívta magába a *Cezárevis
 Katkov* ajkairól az Oroszország missziójáról szóló
 csábító ígéretek.

A II-ik Sándor cselekvési s eljárási modora
 a fiu előtt mint hazaárulás, vagy legalább is mint
 megfoghatlan elámtatás tünt fel.

A Cezárevis határozott oppozícióba jött
 atyjának gondolkodásával s érzelmével és aztán
 egy megtesztelt németgyűlölő lett. Azután meg
 midőn a Cezárevis oly váratlan módon jutott a
 trónhoz, nem volt kizárva azon veszély, hogy a
 cár Katkov terveinek kivitelére fog vállalkozni s
 annál is inkább, miután ama véleménynek némi
 igaz látszata is volt, hogy a *nemzeti lelkesedés föl-
 ébresztése által a nihilizmust* Oroszország szentelt
 teréről csak így lehetne elseperni.

*) Mint ezt Katkov tette Muraviev kiküldetése által ugyancsak
 a lengyelek ellenében!

Azonban a *realis* tények hatalma mégis erő-
 sebbnek mutatkozott, mint a *panszlavizmus agygréme*
 és Katkov *akarata*; de hát Katkov mégis csak
 egész a legutóbbi időkig a cárnak egy veszedel-
 mes kísértője maradt.

III. Sándor kétségenkívül az ő ismeretdús
 mentorját *Katkovban* sajnálni fogja; de hát semmi-
 esetre nincsen neki oka *politikai tanácsosa- és ves-
 zélyes agitátorától való válása fölött* panaszkodnia
 és sajnálkonia.

Fenti véleményét a *bécsi lapnak* mi is osztjuk
 s azért tartottuk is szükségesnek azt a magyar
 közönséggel s a „*Bácska*“ olvasóival is megismer-
 tetni. De mi — *tovább megyünk*; mert a magyar
 napilapok egynemelyikében *dicsőítik* benne azt is,
 hogy ő egyszerű hírlapíró létére világnevezetes-
 ségre jutott nemesak, de hazája *közvéleményének*
 (*de milyennek?*) megteremtésére s irányadására is
 befolyással volt, mely cári protektorátusa mellett,
 az orosz birodalom morális és anyagi erejével is
 mintegy rendelkezni látszott.

Ez utóbbi körülmény csak annyiban alkalmaz-
 ható reá, amennyiben ő befolyásolhatta a cárt s
 a cár meg akarátát — így vagy amúgy — ki-
 fejezésre juttatta. Mert annyi bizonyos, hogy ifjabb
 korában Katkov a *liberális* ideáknak hódolt s
 csak később tért meg, *számításból a cári omnipo-
 tencia s az orosz nemzetnek abszolutizmus általi
 egységesítési s így ez által az összes szlávoknak egy
 kalap alá való terelgetése eszméjének, tüzzel és vassal
 való keresztül erőszakolására!*

Mi hát elismerjük részünkről is, hogy *Kat-
 kov* egy nagy ideának bármily eszközrel leendő szol-
 gálatában tette magát *tönkre*; s hogy az általa
 felölelt és ápoltt *összes orthodox és nem orthodox
 északi és keleti szlávok, görögök és románok, bulgá-
 rok és montenegróiak, horvátok és szerbek egyesítési
 eszméje: egy világra szóló eszme!* De hát ha ezen
 ideának lehetőségét, sőt hasznát is a világ elő-
 haladására nézve: a művelt többi európai nemze-
 tek el nem ismerik, mert a civilizációban a ve-
 zérlet éppen nem a szlávokat, de a *latin és né-
 meteket* illeti főleg, akkor nem látjuk be *Katkov-
 nak* és az összes szlávoknak s orthodox és nem
 orthodox rokonfajoknak is világra szóló *hencegés-
 sét: hogy majd ők fogják megfijítani Európa elő-
 haladottabb nemzetének civilizációját, amellyel, még
 ők egyébiránt nem is bírnak, hogy majd ők uralják
 a világot, s mint hajdan a judaizmus vélte: úgy
 ők is azt hiszik, a többi nép és nemzet csak
 arra lesz hivatva, hogy az orosz szolgálatában a
 szláv dicsőségét zengje és őt szolgálja is.*

Hát ez, olyan szláv *fantázia*, mely úgy a
 horvátok, mint különösen a *csehek naggyramenő
 hőbortjait* jellemzik s Ausztriának és Magyar-
 országnak is csak annyiban ártanak, hogy a *vil-
 lágot dupirozni akarják*, mintha rajtuk állana az
 osztrák-magyar dualizmust bomlásra vezetni; pedig
 ha Ausztria és Magyarország *komolyan* összetar-
 tanak s a *hü lengyelég* velünk kitart, az osztrák-
 magyar kettős birodalom, a szláv cseh-horvát
 hencegéseket, s az oláh-szerb velleitásokat is köny-
 nyen féken tarthatja, s akkor a *turóc-szent-mártoni
 legújabb fenyegetések is egészen komikus színe-
 zetet nyérnek*, mert „*vana sine viribus ira.*“ Ezer
 év után *akarni?* millióra sem menő, jobbra ma-
 gyar gondolkodásu tótokból, *tótországot (!) alakít-
 tani és pedig egy ezeréves magyar államban, mely-
 ben a magyarság 3—4-szer is tulhaladja a tótokat:*
 hisz ez! több, semhogy egy Hurbán álmait is
 meg ne zavarja. Avagy talán a tótok is kíván-
 koznak az oroszok szabadságaiba s a cárnak kül-
 lön nemzetek jogait tisztelő (!?) *atyuskodásában*
 részesülni? s mint a lengyelek, liflandi, kurlandi
 németek, s mint a többi meghódított eszterek,
 tatárok, kozákok sat. beakarnak olvadni a cári
 birodalom orthodox egyházába is? mert hiszen
 nemcsak *nemzetiségük, szabadságaik, de vallásuk*
 is kérdésben áll, ha éppen ez véletlen nem orthodox!

Csak *rajta!* a cseh Rieger és Grégek után
 következnek a horvát Stárcevicsek, Barsicsok
 és Strossmayerek is a *szövetkezésben az oroszal;*
 s vajha későn megne bánják, hogy a *magyar-
 osztrák szabadság malasztjaiban is részesültek
 egykor.*

De kivált Hurbánnak, Mudronynak, meg a
 Turóc-Szent-Mártonban összegyűlékvő tótérelmű
 egykori Bachhősök és Szvatopluk idealistáinak
 azt üzenjük: „*morituri te salutant*“ ha, hogy a
 nemzetek nagy mérközésében valamely emberi sors
 érhetné netán a magyar nemzetet is! *Azonban*
 mielőtt ez megtörténne, majd csak azt mondjuk,
 mit az egyszeri huszár mondott: „*Uram ne se-
 gits se engem, se az ellent, csak nézd majd, mi-
 kép küzd a magyar huszár hazájáért!*“ melyet
 hálátlan népei netán idiomáik szerint kívánnának
 feldarabolni, *ami pedig feloszthatatlan a természet*
 szerint is; mert a kárpátoktól s keletről egész az
 alsó Dunáig: *ez egy jól kikerekített s jól is meg-
 védelemzhető ország* akár belső, akár külső ellen-
 ségei ellenében, amiről az ezer év viszontagságos,
 de dicső nagy története is eléggé tanuskodik.

Csak *előre hát! hálátlan gyermekei a magyar
 hazának!* akár szláv, akár román, akár sporadi-
 kus tót, szász, ruthén, szerb és horvát kiadásban
 mutatkozzék is az! s ha nyíltan is, legádázabb
 ellenünk, az oroszhoz csatlakoznak, mert az orosz
 atyus pártfogása által absurd önállási álmaikat
 magyar hazánkon belül megtestesíteni nem illik:
 akkor csak gratulálunk politikai éretlenségük s
 ügyetlen ösztinteségük miatt is, mert ezzel mu-
 tatták meg nekünk, hogy velük szemben, nem az
 egyenlő elbánás, hanem a szigor van helyén, mert
 a jó és liberális elbánás irányukban, őket csak
 elkényeztetik, csak dőlőfősökké teszi, amit *Hurbán*
 még azzal is tetéztett egy iparkiallításához nem
 illő *politikátlansággal, hogy megfenyegette!* a ma-
 gyarokat, mondván: „*jaj!*“ lesz nekik, ha egyszer
 a tótok uralmára kerül a sor.

A „*Hlas*“, *csehlap*, legalább csak Németor-
 szág ellen izgat, és nem egyszersmind Ausztria
 ellen is, s azzal vigasztalja magát, hogyha Ausztria
 300 év alatt őket nem germanizálhatta, akkor
 Németország fojtogatásától sinest mit tartaniok.

Hurbán meg a magyarok ellen dühöng és
 izgat, s azt mondja, ha őket meg itt ezer évig
 nem magyarosíthatták meg, ők is tulélik még a
 magyar uralmat s majd a tótra is rákerül még a
 sor.

És *ily nyílt izgatásokat* nemcsak eltűr a ma-
 gyar kormány, de még küldött magyar reporte-
 rei által az ujságokban is „*urbi et orbi*“ megen-
 gedi hirdettetni: mily szeretetreméltók, főleg a
 mi felső lutheránus tótjaink?

És mit tesz az ő általuk annyira dédelge-
 tett orosz testvérmemzet? ha a *varsói lengyel ifjak*
 az arénában egy orosz *Clovn-nak* a lengyelek el-
 leni kigunyolására felzudulnak, s ezt kifityülik?

A *kedves szláv* s részben vallásfelekezeti test-
 vér az orosz, egyszerűen befogatja a *tüntetőket*, s
 elítéleti őket, kit egy, kit több hét, hónap, sőt
 kétévi elzárásra is!

S a mi *kedves nem magyar nemzetiségű hazánk-
 fia* még ezt talán *helyes* dolognak is vélik? mert
 az orosz, a meghódított Varsóban csak nem tür-
 heti, hogy az ő *lengyelei* egy orosz *Clovn-ot* is
 megbecstelenítsenek!

Mi is hát, az *efféle szabadságot* kívánjuk a
 mi elégedetlen Hurbanistáink, Stárcevicseink és
 dicső Strossmayerünknek is! vagyis, hogy akik
nyíltan adnak kifejezést gyűlöletüknek a magyar
 haza iránt, s a mi ellenségünkkel, az oroszal lép-
 nek szövetségbe, hogy ezáltal függetlenítsék ne-
 tán magukat a magyar királyság kötelékei alul:
 ezeket, a mi nézetünk szerint, nemcsak *büntetésre*
 itélni, de *számúzni* is kellene a hazából, nehogy
 nyílt hálátlanságukkal s merész példájukkal meg-
 mételeyezzék a szegény jólelkű s nagy többségé-
 ben még romlatlan tótságot; s nehogy az összes
 többi nem magyar nemzetiségek is vérszemet kap-
 janak s nyíltan prédikálják, miszerint nekik is az
 orosz cár szövetsége kell, s ha ez a magyar-osztrák
 kettős monarchiának hadat üzen: ez ellenében sem
 fiaikat, sem vagyónukat nem fogják a latba vetni;
 mert ők az oroszban szláv rokonságukat akarják
 manifesztálni; s a magyar országgyűlése annyira
 tiszteli minden lakostársainak szabadságát, hogy
 mégha ezek ellenségesen nyilatkoznak is: ezt a
 szólásszabadság rovására *semmiféleképp!* nem akarja
 tőlük megvonni.

Ime tehát! ide jutottunk híres *szabadelvű programmnak*, hogy Magyarország különböző népei már nyíltan is hadat üzenhetnek törvényeink s a magyar haza pártatlan alkotmányának; sőt a haza ellenségeivel nyíltan szövethetnek is, mert Ausztriában Rieger és Grégr s nálunk Stárcevic, Barcsics és Polit nyíltan az orosz mellé állanak; s egy *Hurbán* s egy *tót költő* — ki a magyar szótátot *tót* értelemben travesztálta — lerázní ígéri a magyar jármót (!?) s akkor „*jaj*” is lesz a magyaroknak . . . Igen! elvonják tőlünk a közszabadságot? vagy tán egyszerre tótokká is varázsolnak bennünket? *Hurbán* ezt nem mondta meg, de hogy ilyesmit is elgondolhatott, vagy tán még rosszabbat is, ki nem hinné ezt *tóte?* aki művelt (!?) paplétére még egy „*jaj*” szóra is fakadhatott, amivel tán *végmegsemmisítésünket* is kifejezni akarta.

Hanem hát a mi becsületes jó tótjainktól nincs mit tartani; kivált ha *Hurbán* lesz vezetőjük, s a horvát gyűlölet terjesztőtől sincs okunk meghátrálni; a szerb és román atyáinkfi hallgatagságából pedig azt magyarázzuk ki magunknak, hogy az ördög sem oly fekete mint festik s egyáltalán az *osztrák-magyar birodalom összetartozandóságában nagyobb biztositókat* látunk, sem hogy azt bármely turóc-szent-mártoni *iparos kiállítás gyűlékezett*; avagy ehhez hasonló konventikulumnak szájas és dacos hazaellenes szövege, fenyegetése megalkalmazható; kivált *mióta a német birodalom kipróbált hadserege s a miénk elkészültségével, vele is szövetségben az egyesült orosz és depravált francia hadsereg* bajvívásától sem nem hátrál meg eddig; s sem azt nem provokálja, a mi státus férfainknak mindkét részről nagy előrelátását; de azt is tanúsítja, hogy *ők az események színvonalán állanak, sőt azokat kormányozzák és előlélik is*, amint hogy a béke vagy a háboru van inkább érdekükben; s ebben fekszik a mi ügyünk győzelmének biztositéka; sőt a minket untalan megugató kisebb-nagyobb elleneinknek is *végleges legyőzetése és megszégyenítése is, melyeket mi egész nyugalom és biztossággal is várunk . . .*

Antunovits József.

Hírek.

A kath. szülők figyelmébe. Dr. Haynald Lajos kalocsai bibornok-érsek Ő Eminenciája az isteni malaszt segédeszközeit a zombori kath. hívek üdvének előmozdítására kiszolgáltattai óhajtván: Kisasszony napján, vagyis szeptember 8-án fogja városunkat szerencsésíteni, és a bérmlás szentségét kiosztani; — mely alkalomból, — hogy a bérmlándók ezen nagy szentségről, szertartásainak eredete, értelme, rendeltetése s hatásáról, valamint az annak méltó felvételéhez szükséges előkészületről kellően tájékozva legyenek, — az iskola-köteles tanulók augusztus 23-ától kezdve naponként a központi fű-iskolában fognak hitoktatásban részesülni, még pedig d. e. 8 órakor a fiúk, d. u. 2 órakor a leányok. — Azon bérmlándók, kik iskolába nem járnak, ugyanazon időben a templomban fognak oktatást nyerni. Legyen arra a szülőknek kiváló gondja, hogy gyermekeik idejekorán végezzék el a tanítást, és ne halogassák az utolsó napokra; mert különben túlságos számban jelenvén meg, csak önmaguknak okoznak kellemetlenséget, ha nagy bajjal és hosszas várakozás után juthatnak csak cédulákhoz. — A bérmlási szentségekhez pedig csak oly gyermekek lesznek bocsáthatók, kik már legalább egyszer részesültek a szent áldozásban. Zombor, 1887. augusztus hó 15-én. Fejér Gyula, apát-plébános.

Kinevezés. A m. kir. igazságügyminiszter Szájbel Gusztáv szabadkai kir. ügyészségi díjnokot a szabadkai kir. törvényszékhez írnokká nevezte ki.

Áthelyezések. A m. kir. pénzügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök Bieber Gyula nagykikindai és Vágási Gábor zombori kir. pénzügyi fogalmazókat saját kérésükre kölcsönösen áthelyezte.

Tanítótalálás. Torzsán e hó 14-én Krüg Lajos orosházi segédtanító, a soproni tanítóképezde kintű növendéke, tanítónak választatott.

Zentai születésű. Szárits Imre fiatal festőművész, a Benczur iskola egyik tehetséges nevéndéke, a zentai gazdakör felhívására a sarlós Boldogasszony képét festette, mely a nevezett kör 600 frtos pompás egyházi zászlóját díszíti. Száritsnak e feladat, melyet szülővárosa iránti kegyelethől díj nélkül vállalt el, kitünően sikerült, újabb cáfolatúl azon halvéleménynek, hogy hazai művészeinkben nincs érzék az egyházi festészet iránt.

Hangverseny Palicson. Hegyei Géza zongoraművész, hangverseny-körutra indul a magyarországi fűrdőkbe. Első sorban Palicsot látogatja meg.

Körrendelet. Valamennyi vármegye közönségének. A fillokszera terjedésének megállítására végezt az ország összes szőlőterületei évenként megvizsgálándók lévén, az e tárgyban 1883. évi május hó 11-én 21014. sz. a., valamint az 1884. évi június hó 12-én 24632. sz. alatt, 1885. évi június hó 21-én 32705. sz. alatt és 1886. évi június hó 1-én 30591. sz. alatt kelt rendeleteim kapcsán a következőket rendelem s felhívom a törvényhatóságot, hogy ezen rendeletemet haldéktalanul hirdesse ki, s pontos végrehajtását szigorúan ellenőrizze. 1. A községek és rendezett tanácsú városok szigorúan utasítandók, hogy amennyiben az eddig már meg nem történt volna, f. évi augusztus hóban, a

község, illetőleg a rendezett tanácsú város határában levő összes szőlőket, valamint azon kerteket is, melyekben szőlőtökék vannak, a községek elüljárásáig, továbbá egy községek esküdtől, illetőleg a tanács kiküldötteiből, továbbá a hegyemesterből s egy-két értelmebb helybeli szőlőbirtokosból alakítandó bizottság által járassák be, s a bejárás megtörténtéről a járási főszolgabírónak, illetőleg a polgármesternek legkésőbb f. évi szeptember hó 10-ig tegyenek jelentést. 2. Ahol községek vagy városi fillokszera bizottságok vannak, ott ezek a szőlő-bejárásról előzetesen értesítendők, s a bejárás a bizottság kiküldötteinek közbenjöttével teljesítendő. 3. A főszolgabírák kötelesek örökösni afelett, hogy a bejárás a kiszabott időben minden községben megtörténjék; tartozik továbbá minden főszolgabíró, a járásához tartozó összes községekbe beérkező jelentéseket összefoglalni és legkésőbb f. évi szeptember hó 25-ig az alispánhoz beterjeszteni. 4. A rendezett tanácsú városok polgármesterei szintén f. évi szeptember hó 25-ig tartoznak e tárgyban teendő jelentéseiket az alispánhoz beterjeszteni. 5. Az alispán a főszolgabírónak és polgármestereknek a szőlő-bejáratokról szóló jelentéseit a közigazgatási bizottsággal közölni és az összes jelentéseket összesítve és feldolgozva legkésőbb f. évi október hó 20-ig hozzám beterjeszteni tartozik. 6. Az új infektóknak távirati úton való bejelentése f. évi 36364. sz. rendelet értelmében jövőre mellőzendő; írásos jelentés mindazáltal minden egyes esetben teendő. Kelt Budapesten, 1887. évi július hó 29-én. A miniszter helyett: Matlekovits, s. k.

Árverés. Szakáll Vidor és társai 25,284 frtra b. ing. okt. 6. Baja.

Himen. Paresetich Mihály bezdáni tanító helyben jegyben jár a kedves Gordos Mariska kisasszonnyal.

A szőlőbirtokosok figyelmébe. A fillokszera pusztításáról egy tapasztalt szőlőbirtokos a következőket írja: Tapasztalatilag a fillokszerás szőlő között elvetett, ott kifejlődött és elszáradt kendernek (cannabis) eső és hó általi kilugoztatásával a fillokszera kivész és a szőlő rövid idő múlva ismét megjavul. Ennek oka nem lehet más, mint az, hogy az eső és hó befolyásával képződött kenderszárlag, a mint az a kenderzárakban minden élőnyet kiöl, ép úgy a szőlő gyökeréhez érve, az azon élősködő bármilyen rovar, így a fillokszerát is kipszítja; e mellett a szőlő fejlődésének nem árt, sőt úgy látszik a fillokszera kipszításán kívül is előnyére van. Nézetem szerint az elzárt kenderzárakból nyerhető lug igen célszerűen alkalmazható öntözéskép; a szőlő között vetett vagy máshonnan nyert kender pedig összetörve és aprítva trágyázás módjára alkalmazható. Ez utóbbi eljárás a lugozási procedúra hosszabb tartamánál fogva célszerűbbnek mutatkozik. Igen természetes, hogy mindkét lugozási mód együttesen alkalmazva, biztosabb s gyorsabb hatású. En ezen évben szűret után a kenderültetésből nyert hulladékkal és törekekkel is tesztek próbát s úgy hiszem, hogy a jövő tavasz ebbeli reményem alaposságát is beigazolandja.

Névváltoztatás. Jakobesics Antal szabadkai illetőségű ugyanott lakos, kiskoru Ernő fia nevének „Sámi”-ra kért változtatását belügyminiszterileg megengedték.

Árverések. Mattarics Iván 1467 frtra b. ingatl. okt. 20. Zombor. — Spreitzer Vendel csonoplyai lakos 380 frtra b. ingatl. szept. 14. Zombor.

Öngyilkosság. Jera Sándor, petrováci pénzügyőr, a napokban szerelmi búbanatában föbelötte magát.

Műkedvelői előadás. A verbászi ifjuság f. é. augusztus hó 18-án (csütörtökön) az új-verbászi kaszinó helyiségeiben a helybeli gymnasium javára táncel egybekötött műkedvelői előadást rendez.

Palics fűrdőben az állandóan ott tartózkodó vendégek száma hó 12-én 280 volt. A mult heten több előkelő vendége volt a fűrdőnek, köztük b. Fejérváry honvédelmi miniszter, két leánya és Kranitz ezredes kíséretében, Stoezek műegyetemi professor és főrendiházi tag, Zichy Jenő gróf, ki az új bolgár fejedelemnek a határig való elkísérése után ide jött, végre itt időzött Mészáros Nándor pécsi tankerületi főigazgató és családjával. Vasárnap Szakáll Antal recitator szavaló és felolvasó előadást tartott. Ugyancsak vasárnap érték Palicsra a fővárosi iparosok körének tagjai, kik az aldu-nai vidékre tesznek kirándulást. A társaságot Szabadkán Hevér Géza főkapitány, Palicson pedig dr. Raiszner Lajos ügyvéd és Kulcsics József városi főjegyző üdvözölték az érkezőket. Mindenütt Ráth elnök választott a kirándulók nevében. A társaság a szüvelyes fogadtatás után a palicsi tóban általános fűrdést rendezett. Este a park és a tó partja fényesen ki volt világítva. Társas vacsora, vig kedélyvel és számtalan felköszöntővel fűszerezve s utána tánc fejezte be a napot. A társaság tegnap hajnali 2 órakor Belgrádba folytatta útját.

Az állatkertből. A tűz- és árvízkarosultak javára Szent István napján rendezendő országos néptünnepély alkalmával az ünnepély területére az állatkert is be lesz foglalta. Az igazgatóság minden intézkedést megtejt, hogy a csak mostanában nagyobb számban beszerzett különféle ritkább fajú értékes állatokon kívül egyéb meglepő látványossággal is emelve, az állatkert iránti érdeklődést, és ez által e néptünnepély érdekességét is. Többek közt sikerült megszerezni a fővárosi közönség által annyira kedvelt Merkel cirkuszt is, a mely a néptünnepély napján, tekintettel a vidéki közönségre több fényes és érdekes előadást fog tartani az állatkertben.

Méhészeti előadás. Kovács Antal központkerületi méhészeti tanító előadásait f. évi augusztus havában, Bács megye területén a következők sorrendben tartja meg: 17-én Ó-Kanisán, — 18-án Zentán, — 19-én Csantavéren, — 20-án Paeséron, — 21-én Bajmokon, — 22-én Madarason, — 23-án Katymáron, — 24-én Borsodon, — 25-én Vaskuton, — 26-án Baján, — 27-én Bács-Almásán, — 29-én Szabadkán. Az előadás kezdete d. e. 9 óra. Megtartási helye felől az illető városi vagy községek előjáróság intézkedik. Vasár- és ünnepnapokon, a hol a körülmények úgy kívánják, az előadás az isteni tisztelet után veszi kezdetét.

Halálozás. Szabadkán Halbróhr Mór ottani föld-birtokos leánya, férjezett Rozenberg Jakabné, élete 27-ik évében elhunyt.

Bezdánból írták: A megyei tanító gyűlést ez évben Bezdánban tartják meg f. hó 22-ik és 23-án. Ez alkalomból az itteni tanítói kar tanszer kiállítását rendez, melynek érdekében különösen az igazgató-tanító Molnár

Ferenc sokat fáradozik. Minthogy a gyűlés két napig tart, a közbeeső estét bálal töltik ki.

Palics fűrdőből: kimutatás f. é. aug. hó 5—12-ig terjedő hetéről. A lefolyt heten Palicson 1840 átutazó vendég fordult meg, az állandóan itt tartózkodók száma 280. Kiadtak összesen 1829 fűrdőjegyet, ebből 1002 hideg fűrdőre szolt. A tövöz hőmérséke tetemesen alá szállt, 7-én 16 (R) volt. A hét eleje szeles, borult, 10-én reggel a barometer hirtelen süllyedni kezd, este 7-49-6, vihar, éjjel esedens 7-5 m/m magas eső. A levegő hőmérséke is fokozatosan süllyedt 10-én este 13-5, de 10. és 11-én ismét melegebbé lett. Ozonometer a hét elején 3, 11-én 7.

Uj házfőnök. A Kapisztrán Jánosról nevezett Ferenc-rendnek Budán tartott tartományi gyűlésén a bajai szent-ferencendi zárda főnökévé ft. Tamás Alajos approbált hittudományi tanár lett megválasztva.

Hymen. Goldzieher Izidor rabbi f. hó 23-án esküszik örök hűséget Kutna Róza kisasszonnyal Szabadkán.

Az adai m. kir. földműves iskola zárvizsgái f. évi augusztus hó 31-én tartatnak meg. Ajánljuk ezen iskolát az érdekelt körök szives figyelmébe.

Csöd. Teltseh Mór szabadkai cipész ellen a szabadkai törvényszék folyó hó 10-én esődöt nyitott. Csöd-biztos Baky Gedeon tszéki bíró, tömeggondnok dr. Dembitz Lajos, helyettes tömeggondnok dr. Blau Lajos. A követelések bejelentésének határideje f. évi október 4-e, felszámolási határnap október 14-e.

Himen. Perniczai Szaich Emil, dunagőzhajózási ügynök, jegyet váltott helyben a kedves Schöbel Berta kisasszonnyal, Stainer Lajos cs. és kir. főhadnagy nővérel.

Az alsó-bácskai és szerémi evang. főesperesség aug. 9-én tartotta Ujvidéken évi rendes közgyűlést, melynek egyik főtárgya volt Koch József kiskéri pap ügye, a kit azzal vádoltak, hogy istentagadó. Az esperesség Kochot fölmentette az istentagadás vádjá alól. Az ítélet ellen a lelkész több hive fölebbezett.

Halálozás. Baján öz. Wida Péterné tanítónő f. hó 10-én 73 éves korában elhunyt.

Eljegyzés. Szabadkán Krenzelein József föld-birtokos eljegyezte Becsei Rózsa kisasszonnyal.

Az ujvidéki izr. hitközség Weisz Berta kisasszonyt tanítónővé választotta.

Öngyilkossági kísérlet. Baján Juhász Ilona nevű eseléd, szerelmi búbanatából a Sugovicába vetette magát, de egy halász még élve kimentette.

Lövésár. A közös hadsereg lólétszámának pótlása céljából szeptember hó 18-án Szabadkán, szept. 20-án Kulán lövésár fog tartatni. E vásárokon — a közvetítők kizáratván — közvetlen a tenyésztőtől való vásárlás által a tenyésztő lovaiért jobb árakat kaphat. A kiküldendő katonai lövésáró bizottság köteles megvenni minden szilárd testalkatu, — jó mozgást és kitartást ígérő, túlságos használat által meg nem rostott — s a katonai használatot gátló hibával nem bíró 4—7 éves és legalább 158 cm. (15 markosnál nagyobb) magas, minden oly lovat, mely a 325 frtos átlagár által előszabott kereten belül minőségének megfelelő áron felajánlatik. A vásárookra vonatkozó egyéb felvilágosítással készséggel szolgál, Rombay Dezső gazd. egyesületi titkár.

Haladunk. A zombori kereskedelmibank új palotája bizonyára sokban fogja emelni a Sz.-György tér városias színezetét, annál inkább, mert a szomszédos Eremités-féle régi kis ház is gazdát cserélt s öz. Palanacs-kyné, az új tulajdonos, tavaszra szintén építeni fog. Az épületet Vaskovits és Temesvári szegedi cég vállalta fel 18 ezer s néhány száz forintért s 1888. évi június 1-én lesz köteles készen átadni, de már az idén tető alá juttatja. Az épület homlokzata alul négy sarkos, az emeleten boltíves magas ablakkal bír; földszintjén középpontú vasrácsos kapu vezet az udvarba s tágas lépcsőházon az emeletbe, hol a bank új helyiségei lesznek. Fölérve, udvar felől szemben áll az ember a városzobával, melyből az elnöki vagy tanácssterem nyílik; az utca felé öt egyforma helyiség van, négy a pénztár s könyvtárvitel számára, az ötödik a titkár helyisége. Földszinten csak két nagy bolt lesz, jobbra-balra egy-egy; a bal sarokban lesz a zálogház elhelyezve, a jobb sarokban pedig valami oda illő üzlet nyílik. A bank azonkívül, hogy végre korszerű épületben helyezkedhetik el, jó szolgáltatást tesz kezdeményével a város szépítési ügyének is.

A pápai jubileum tárgyában e hó 14-én d. u. 4 órakor a megyeház nagytermében igen látogatott szervező gyűlést tartottak a főispán ur öméltsőségének elnökléte alatt. Az elnök lendületes beszéde lelkes éljenekkel fogadtatott; ezután dr. Margalits Ede előadja a munka programot, mely szerint egy megyei központi bizottság alakíttassék és egy zombori helyi bizottság, továbbá a községek felszólítandók, hogy mielőbb helyi bizottságokat alakítsanak, a gyűjtés mindenütt haladéktalanul foganatba vétessék, az adományok minimuma 5 kiban állapíttassék meg, és a gyűjtések az elnökhöz szept 15-éig beküldessenek, illetőleg bejelentessenek, hogy Kalocsára az érsek megyei bizottsághoz felterjeszthetők legyenek. A munkaprogramhoz hozzászóltak Puck István apatini plébános, egyházmegyei érseki iskolalátogató és Városy Tivadar főgymnasiumi tanár. A munka-programm elfogadtatván, kijelentett, hogy a megyei mozgalom főcélja az egyházmegyei mozgalmat támogatni, előmozdítani és sikeresebbé tenni. Végül Fejér Gyula előterjeszt a központi és Zombor városi bizottság névsorát, mely egyhangulag elfogadtatott. A bizottság világi elnökéül felkérte Sándor Béla főispán ur öméltsége, egyházi elnökké a főispán ur indítványára Fejér Gyula apát választatott. Alelnökök: Esztergamy Borbála és Szemző Gyuláné; a központi bizottság titkára: dr. Margalits Ede főgymnasiumi igazgató. A bizottsági tagok, kik egyuttal ivtartók, névsorát legközelebbi számunk hozza.

Vásárok a megyében augusztus hóban: Bajmokon 24-én. — Petrovácon 26-án. — Petrovoszellőn 30-ikát megelőző hétfőn. — Topolyán 22-én. — Zomborban Nagy Boldogasszony napján 6-naptár szerint.

A m. kir. posta-takarékpénztárnál július hóban 34,073 betéttel 267,363 frt 55 kr tételt be és 8282 felmondás alapján 167,925 frt 16 kr visszafizetés eszközöltetett. A múlt év július havában a betétek darabszáma 43,416 volt, a melyek 255,681 frt 78 krnyi betétet eredményeztek, míg a visszafizetések 6400 felmondás alapján 109,057 frt 91 kr-ra rugtak. A folyó évi július havi összeforgalom 435,288 frt 71 kr megközelíti a legnagyobb forgalmu hónapok eredményét, a 99,433 frt 39 kr-t kitevő tiszta betét pedig közvetlenül a f. évi január havi 141,985 frtra emelkedő tiszta betét után sorakozik. — A f. évi július havi betétek arányában összesen 110,800 frt névértékű értékpapír vásároltatott, még pedig 99,700 frt névértékű 5 százalékos magyar papírradéka a kir. posta-takarékpénztár számára, 11,100 frt egyéb értékpapír a betetők részére.

A függő államadóság ellenőrzésére kiküldött országos bizottság, Bécsben 1887. évi augusztus hó 4-ik napján tartott XXXV-ik ülésében az államjegyek forgalmi összegét 1887. évi július hó végével következőképen találta: A bizottság saját feljegyzései alapján a tulajdonképeni államjegyek összege, 1 forintokban 68,971,339 frt, 5 frtosokban 16 millió 301,385 frt, 50 frtosokban 145,347,200 frt, összesen 320,619,924 frt. A közös pénzügyminiszterium hivatalos közlése szerint a sóhányákra bekebelezett és forgalomban levő zálogjegyek összege 81,378,947 frt 50 kr. Összesen 411,998,871 frt 50 kr.

Emléklapok egy kisasszonyhoz.

Hogy elszakadtunk annyi év után,
Megvallom, sajtott szívemen a seb.
Azóta, hogy gondolkozom tovább,
Fájdalmam már szelidebb, csendesebb.

Átrepül lelkem a régmúltakon
S minden emléket ott összekeres.
Elmélkedem és úgy tapasztalom,
Hogy fájdalmamra nem vagy érdemes.

Virág valál — mondták s én is hívém,
Hanem csak olyan büszke érc virág.
Pompája van, illatja, lelke nincs,
Megnézi s tovább megy a világ.

Am én érzelmeim raktam eléd,
Hogy szerelmem majd téged is hevít,
Balgatagság volt — most elismerem —
Rád pazarolni szívem kincseit.

Angyal valál (no most ugyan kitűnt!)
Komoly, rideg mint a végzet maga.
Bámulva, fényben uszva, mint az ég
Széplőtelen, legtisztább csillaga.

Hát meglehet; csak azt mondom reá,
Hogy az élet való tények sora.
Ki ettől fél s angyalokdni akar
Az ne szálljon le a földre soha.

Piros ajkad csábító mosolyán
Nem tudhatám, hogy lelked mit akar,
Márvány keblednek bársonyos hava
Nem mondta el, hogy belől mit takar.

Büvölve mentem, mint kincs kereső
Az ingoványon játszó fény után
S már-már belé . . . Ne kacagj édesem,
Nem silyedtem el, tanultam csupán.

Repeső lelked úgy véli talán,
Hogy büvöd, bájosd még a hajdani.
Elhiszem . . . de az érc virágnak is
Idővel kopnak, hullnak szirmai.

Majd évek múltán ha találkozunk,
— Az idő foga sok mindent lerág —
Nem ismerjük meg egymást, úgy hiszem
En száraz kóró, te hervadt virág.

Mikor távoztam messze földre el,
Arcomra hullt könnyed zápora.
Ki hitte vón, hogy az sós víz csupán
Egy önfeléd pillanat mámorea?!

Feleskölám könnyednek árait,
Bár sejtém akkor, hogy mást is szeretsz.
Nem vádként mondom, csak elmélkedem,
— Légy boldog jó lány, ha boldog lehetsz!

Mikor öleltél néma éjjelen,
Isten szeme — száz csillag néze ránk.
Lelkiünkkel a kiszínezett jövőt
Az ábránd csolnakán megutazánk.

Fogadtunk mindent, ígértünk sokat,
— A tiszta égen fenn járt a Kaszás —
Csillag, vagy én egy'künk se hitte, hogy
Szavad, könnyed hazugság — semmi más.

Lásd, én mégis azért imádkozom,
Hogy a boldogság, melyet most remélsz,
Hazugsággá ne változzék neked,
Ha az élet dülő utára érsz.

Emlékezet ne kísértésen tovább.
Egymás iránt üres szívünk, agyunk.

Megférhetünk az élet parlagán —
Isten veled szép lány, kvittek vagyunk!

Kajabusz.

ELSŐ SZERELMEM TÁRGYA.

(Beszélyke.)

Irta: Xanthos.

A haragos Tisza vad hullámai zúgva futottak el kavicsos medrök lábainál, melyhez a tajtékzó habok egy apró gondolat szorítottak.

Magam sokáig elnéztem már vészes játékokat, midőn a „hármassziget“ felől mint valami vízi tündérek bájteli dala ütötte meg egyszerre füleimet egy andalító hang, melyet a májusi szellő szárnyaira kapva hordott végig a Tisza regényes partjain.

Semmi kétségem sem volt többé, hogy ott a hármasszigeten bájos lányok élvezik fúrge özikeként az élet májusát.

Minden habozás nélkül az előttem himbálódzó kis sajkába ugrottam és a következő pillanatokban már a loesogó habok fehér keblén ringott sajkám. Mily fenséges volt a szabad ég derült boltíve alatt a sik Tisza gyémánt ragyogásu hajján tova iramló kis sajkán egy álomszerű ringatózásban élvezni a természet csoda-szépességét? Oh! ezt a kéjes élvezetet a költő ezerszínű esete sem tudná lefesteni. Ezt csak átélni lehet, hogy örök nyomokat hagyjon maga után a képzeletben, mely szárnyra kelve, néha-néha visszaröppen a multba, hogy megédesítse a jelent. Elmerengtem én is a természet nagyszerűségén, melynek néma csendjét csak a messze távolból hangzó harangkongás egyes elhaló hangjai zavarták meg. Elnéztem az előlem lassan tűnedező magas parti nyárták lombos koronáit, melyeknek ezüstszínű rezgő leveleit a langy-meleg májusi szellő ide-oda libegtette. A másik parton pedig a sik róna haragos zöld buza-tengere ragadta meg a képzeletet váltakozva rengő hullámaival, melyek közül az apró fűrtök vig „pitypatyái“ hangzottak föl a smaragd színű levegőbe.

A zajosan tovább sikló habocskákkal együtt tűnedezték el a magas ég kékjén uszkáló hamvas bárányfellegek is melyekben néha-néha egy vakmerő kőszáli sas fűrőszte messzire kiterjesztett barna szárnyait, melyeknek ijesztő csattogásaitól félve bújtak el a lég kisény madarai.

Egészen megittasultam a természet bájos szépségétől és észre sem vettem, hogy sajkám az erdő szélén egy kristály tiszta öbölben horgonyozott már, melynek kékes-szürke vizében százados fűzek lombos galyai fűrősztekként keskeny leveleiket, a melyekről a lehulló vízesések mint valami ragyogó gyémánt gyöngyök tündökölték a nap aranyszínű sugariban.

Kiszálltam, — miután sajkámat előbb egy vén tölgy hatalmas derekához láncoltam. Egyenesen az erdő sűrűjébe tartottam, hol a százados tölgyek lombos koronái megvédték a hevesen tűző nap szűrő sugarai elől. Itt a bájdalú erdei zenérek andalító csicseregéseit hallgatva némán folytattam utamat az erdő süppedő falevel szőnyegein. Egyszerre csak újra megütötte az az elragadó hang a füleimet, mely oly csábítóan vonzott magához a Tisza partjairól.

Egy sűrű bokor aljába dőltem és élesen figyeltem azon irányba, honét a hangokat hallani véltem, midőn nem messze tőlem egy kis tisztáson egy óriási nyárfa hűvös árnyékában angyali alakot vettem észre, ki többi társnőitől kissé távolabb mint valami erdei „nymphá“ a zöld pázsiton heverészett. Űde arcát a százados tölgy vastag koronáján átszűrődő és a zöld pázsitról visszavert napsugarak aranyos zöld zománcal vonták be.

Hullámzó keblének gyönyörű idomai kellemesen simultak az apró fűnyelvekhez, míg piciny lábaicskái, melyek mélyen kivágott fekete selyem atlasz cipőbe voltak bújtatva, mintegy ütenyt tartva a kellemes dalhoz, csintalanul játszadoztak az úde levegővel.

Ott heverészett a bájos kis „hiúság“ a síma gyepágyon kacérokodó májusi gyöngyvirágok közt — mint „legszebb gyöngyvirág“ — apró bársony kezeikkel csokrot kötözgetve belőlük.

És én nem mertem kiugrani a bokorból és hozzá szöknöm, hogy átkaroljam karesu derekát és keblemre szoritva, égő csókot nyomjak rózsapiros ajakára és azt sügjam hófehér fülecskéibe, hogy . . . szeretem! Nem mertem, mert látása elbűvölt, mint valami déli növény nehéz illatjára és álomszerű merengésbe szegszett le a bokor aljához.

Sokáig elmerengtem már bájos idomaim és ezüst csengésű hangjaim, melynél a fülemile dala nem volt istenibb, midőn egyszerre vigyázatlanul megragadtam a hajlongó bokor ágait és a suhogó haraszt megrezsent alattam.

A neszre figyelmes lett szívem ideálja; a bokor felé irányító tüzes bogár szeméit, melyeknek tündöklő fénye az ég legragyogóbb csillagait is elhomályosította volna és néhány pillanat múlva felszókkent helyéről s mint a megriasztott özike, remegve futott többi társnőhöz, hátra hagyva a gyöngyvirág csokrot, melyet apró kezeikkel oly gondosan koszoruba fűzött.

Utána akartam iramodni, hogy megragadjam és örökre szívemre fűzzem, de lábaim gyökereit vertek a bámulattól, mert most láthattam csak kellemesen hullámzó isteni alakját egész valójában, midőn az erdő zöld talpatán sebzett fűrjeceként futott többi társnői közé, hogy azok ölelő karjai között biztos menhelyre találjon.

Mire föleszméltem szerelmi álmodozásaimból az „aranyos erdei tündér“ többi tündér társnőivel együtt már rég eltűnt a láthatárról s úgy tetszett nekem mintha az erdő karesu fatörzsei messziről hallatszók evező lapát egyhangú csobogását visszhangoznák.

Magamhoz ragadtam a kis „hiúság“ által font gyöngyvirág koszorút s szívemhez szoritva siettem ki felé az erdőből. A visszhang nem esalt, mert a kékelő távolban valóban egy csónak már-már tűnedező alakját fedeztem fel, mely édes terhével — az igéző hab-leányokkal — partra jutni törekedett.

Feltűntem én is vitorlát és a kedvező szél szárnyaira bocsájtva a távolból szürkült város felé tartottam. Keblem csöndes volt, de nem volt nyugalma; mert fölveré azt a szerelem hatalma. Szívembe zártam azt az eszményi képet, azt a bájos lány képet, melyet a művészt teremtő esete inígyen alkotott meg a képzelet országának:

„Derültebb homlokán a fénynek
Részegítőbb varázsa ég;

Szemében vakitobb a sugár,
És csábítóbb a szendeség;

Mig arcán reszket mámor és kéj,
Zilán bibontott fűrtivel
Villanyfolyam szikrázva játszik . . .
Ugy epezt és úgy ingerel!

És mintha ajka félig nyilva
Lihegne titkos kéj után,
És szeme álmodozni hívna
Homályos édes éjszakán;

S mintha az arcon egy veszélyes
Örvénybe összefolyna ott
Mind, ami édest és halálost
Az örült vágy álmodhatott.“

Ezt az eszményi képet zártam örökre, felejtethetetlenül szívembe és gyöngyvirág kerembe foglalva, mint első szerelmem tárgyát drága talizmánul őriztem. Azóta sok idő telt el és én azt az aranyos „hiúságot“, azt a tündéri arcot, mellyel lefeküdtem, mellyel ébredtem, — nem láttam soká; midőn azonban ismét megláthattam, a mosoly, a meglegedés derje újra rózsásra festette arcomat és elrablott szívemet a gyöngyvirág koszorúval együtt örökre átadtam neki . . .

S most az ábrándos „kis hiúság“ már egy valódi „nagy hiúság“, melynek: asszony a neve! Feleségem lett, és a szerelem arany halóját most már együtt kötözgetjük, szövögetjük abban a nagy műhelyben, melynek: családi élet a neve!

Igy beszélt el Béla barátom első szerelme történetét a h . . . i fűrdő arnyas lugosai alatt, — mint ahogy én szíves olvasom néked elregéltem. — Örömmel hallgattuk végig a multak és szép emléket, melynek élő tanújelei: az aranyos kis feleség ragyogó szempárja és a körülöttünk csevegő aranyfűrtű kis tündérek újra megerősítették bennem azt a hitet, hogy: a férfi sorsa az asszony!

A közönség köréből.

Tek. szerkesztő ur!

Becses lapja f. é. 63. számában „A közönség köréből“ című rovatban valaki „r. l.“ aláírással oly merész hazugságot állít, miszerint nem tudom magamat, vagy pedig Kurucz csendőrt védjem-e? Az egész közlemény — kacska.

Mert nekem sem Kurucz, sem pedig más csendőrral összeittközésem nem volt, miből kifolyólag nemcsak tetteg, de szóbelileg sem bántalmaztattam. Midőn még a tekintetes szerkesztő urat arra kérem, hogy jelen soraimat az igazság érdekében b. lapjában közölni sziveskedjék, „r. l.“-nek azon tanácsot adom, ha nincs foglalkozása, úgy keressen magának célszerűbbet s ne tegyen ki senkit céltáblául.

Ó-Morovicán, 1887. augusztus 13-án.

Szabó Bálint,

esküdt.

(Közöljük a cáfolatot, mert egy közleményünk adott rá okot; de ezzel az ügyet nem tekintheti befejezettnek. Mert r. l. előttünk mint megbízható, tisztességes ember ismeretes, tehát egyelőre föl nem tehetjük, hogy rászédett volna bennünket. Föl is kérjük, hogy ezen cáfolatra, lehetőleg tanuk bevonásával, tegye meg nyilatkozatait. Mert nem lehetetlen, hogy elsimították, ami történt s most őt akarják hazugnak föltüntetni. Valamelyik — nem mondhatni másképp — tévedett; hogy melyik? — az majd kiderül. Szerk.)

Naptár. Augusztus.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
16 Kedd	Rókus	Izsák	47 vértanu
17 Szer.	Liberát	Auguszt	5 Eusignius
18 Csüt.	Ilona	Helena	6 Ur s. inv.
19 Pént.	Lajos p.	Sebald	7 Demetius

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.
Laptulajdonos és kiadó: BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

271. sz.

1887.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1831. évi LX. t. c. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a palánkai kir. járásbíróóság 2768/p 1887. számú végzése által a palánkai kir. kincstári uradalom végrehajtatójára Krámer Péter és neje Katalin egy Rapp Jakab bulkeszi lakosok ellen 534 frt 65 kr tőke, ennek 1884. évi június hó 11. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 55 frt 57 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1500 frtra becsült géczeséplőgépből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 3152/1887. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Bulkeszen alperes lakásán leendő eszközzésére 1887-ik évi augusztus hó 19-ik napjának délelőtti 8 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 103 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Palánkán, 1887. évi aug hó 7. napján.

Haba István,
kir. bír. végrehajtó.

Arverési hirdetmény.

A kulai kincstári uradalmi ispánság kerületéhez tartozó és eddig Löbl Illés örökösai által hasznabérelt 6-szivaci 865⁷⁶⁵ holdas kincstári uradalmi birtok egészben 14810 frt 74 kr kikiáltási ár mellett, de előbb három részletben és pedig: az első részlet a XXIII. és XXIV-ik dűlő 171¹³³⁹ hold 2997 frt 55 kr; második részlet XXV—XXVI. dűlő 300¹⁰²⁶ hold 5330 frt 43 kr. harmadik részlet a XXVII. és XXVIII-ik dűlő 393 hold 6482 frt 76 kr évi hasznabér mint kikiáltási ár mellett az 1887. évi október hó 1-től 1893. évi szeptember hó végéig terjedő hat évi bértartamra **Kulán a m. kir. kincst. urad. ispánságnál az 1887. évi augusztus hó 22-én d. e. 10 órakor** írásbeli zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árverés útján egy negyedrészt ugartartás és szabályszerű vetétforgás kötelezettségével; de albréleti tilalom nélkül a legtöbbet ígérők felsőbb jóváhagyás fentartásával fog bérbeadni. Árverezni szándékozók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át mint bánatpénzt az árverés megkezdése előtt letenni. Az írásbeli zárt ajánlatok 50 kros bélyeggel és 10% bánatpénzzel ellátva az árverés megkezdése előtt az árverező bizottság elnökének adandók át. A kellő felirással ellátott írásbeli zárt ajánlatokban megajánlott összeg számokkal és betűkkel világosan kiírandó és határozottan kijelentendő, hogy ajánlattevő az árverési és szerződési feltételeket ismeri és magát azoknak aláveti. A részletes szerződési feltételek a kulai m. kir. kincstári uradalmi ispánságnál betekinthetők. Az esetben, ha a legnagyobb ajánlat a kikiáltási árt el nem érné, de különben azt megközelítené, akkor csak 3 évi tartamra fogna elfogadtatni. Utóajánlatok figyelembe nem vétetnek. Szegeden, 1887. évi augusztus hó 8-án. **M. kir. államjósággazgatóság.** (Utányomat nem díjaztatik.) 2—2

Birtokeladás.

A szomszédos Szlavóniában Marince községben egy jól felszerelt tizenegy 1/4 telkes birtok jutányosan, részletfizetés mellett, örök áron eladó. A birtok első minőségű szántóföldről áll s gazdaságilag kitűnően van berendezve. Bővebb felvilágosítással szolgálnak **Sós Mihály és Martony Károly Marincén** u. p. Nustár. 6—3

Cégváltozási hirdetmény.

Bátorkodom a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy az eddig „**Hrabovszky és Sztrilich**” cég alatt fenállott

fűszer- és gyarmatáru-üzletet

Hrabovszky urnak az üzletből való kilépése folytán, ezentul saját neven alatt fogom folytatni. Midőn tehát üzletünk iránt eddig tanusított bizalomért őszinte köszönetet mondok, kérem azt immár reám átruházni.

Mély tisztelettel
SZTRILICH ZSIGMOND.

Házeladás.

Zomborban, a Széchenyi-körúton fekvő 29. szám alatti lakház, mely teljesen száraz, és mely 4 szoba, konyha, pince, padlásból áll, a benne levő butorokkal vagy butorok nélkül,

szabadkézből kedvező feltételek mellett, eladó.

Bővebb felvilágosítással szolgál:
Dr. Sztojkovits Péter.

2808. szám.
kig. 1887.

Pályázati hirdetmény.

Topolya községben lemondás folytán üresedésbe jött községi irnoki állásra ezennel pályázat nyitattik, mely állás **f. évi szeptember hó 15-én d. e. 9 órakor** választás útján töltetik be.

Felhivatván a pályázni szándékozók, hogy az állás elnyeréséért sajátkezüleg írt, négy gymnasium, reáliskola, polgári iskolák 4 osztályát vagy valamely ezen középtanodákkal egyenrendű kereskedelmi iskolát vagy megfelelő katonai tanfolyam sikerrel végzését igazoló bizonyítvány, ugy erkölcsi magaviseletéről szóló hatósági bizonylattal felszerelve, hozzám f. évi szeptember 10-ig annyival inkább benyujtsák, mivel később beérkezők figyelembe vétetni nem fognak. Az állás javadalmazása 500 frt. Topolyán, 1887. augusztus 3-án.

3—2

Császár,
főszolgabíró.

Olcsó tűzifa.

Van szerencsénk a t. c. közönség tudomására hozni, hogy a tűzifa árakat leszállítottuk, és pedig: **a vasút melletti** raktárunkban kapható:

szlavóniai szilhasábfa 4 kbm. 10 frt
(a pályaudvaron **vaggonban** 100 métermázsza 60 frt.)

A csatorna melletti raktárunkban száraz jó minőségű

cserhasábfa 13 frt,
bácskai szilhasábfa 12 frt

Ezenkívül ugyanott:

gyertyánfa, bükkfa, tölgyfa, dorongfa,
puhafa,

a legjobb minőségben a régi árakon kapható.

Tisztelettel

Roheim testvérek.

6—4

606. szám
1887.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori tek. kir. járásbíróóság 1365/p. 1887. számú végzése által a sztanisicsi takarékpénztár javára Weisz József és Eberhardt sztanisicsi lakosok ellen 1350 frt tőke, ennek 1887. évi december hó 1-ső napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 66 frt 15 kr perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság le- és felülfoglalt és 1079 frtra besült gabonaműek, juhok és egy cséplőgépből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladotnak.

Mely árverésnek a 2750/1887. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Sztanisicon 1 ső rendű alperes lakásán leendő eszközölsére **1887. évi augusztus hó 22-ik napjának délelőtti 10 órája** határidőű kiűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőknek becsáron alul is eladotni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zomborban, 1887. évi augusztus hó 4 én.

Cservenka Lajos
kir. bírósági végrehajtó

A Belvárosban a Széchenyi István-körúton levő 237-ik számú ház szabad kézből eladandó, esetleg f. évi november hó 1-től bérbeadandó. Bővebb felvilágosítással szolgál Hoffmann Frigyes Zomborban.

1163. sz.
1887.

Pályázati hirdetmény.

Karavukova községében a községi képviselő-testületnek f. évi 10. közgy. sz. határozatával ujonnan rendszeresített tanító állomásra pályázat nyitattik.

Ezen állomás évi jövedelme:

1. Kézpénzfizetés a községi pénztárból 300 frt.
2. Lakáspénz 50 frt.
3. Pótkert hasznélvezete fejében . . . 50 frt.

A tanítási nyelv magyar és német. Felhivatnak mindazok, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, hogy kellőleg okmányolt kérvényeiket **f. évi augusztus hó 31-ig**, mint a választást megelőző napig az itteni Iskolaszék Elnökségéhez címezve nyujtsák be.

Karavukova, 1887. augusztus hó 13-án.

3—1

Az iskolaszék.

Arverési hirdetmény.

Közhírré teszem, hogy Literáthy Ödönnek és a b. kulai takarékpénztárnak Hajduska Manó és társai elleni végrehajtási ügyében Vajsza községében **f. évi augusztus hó 28-án délelőtti 11 órakor** mintegy 700 m. m. tiszta buza, 40 m. m. kétszeres és 150 m. m. árpa fog a legtöbbet ígérőknek nyilvános árverésen a hódásghy kir. járásbíróóság f. évi 2898. sz. a. kelt végzése folytán Szeberényi István kir. közjegyző ur közbenjöttével eladotni.

A vevők a vételár 25%-át azonnal, 75%-át 8 nap alatt tartoznak lefizetni.

Hódásghon, 1887. évi augusztus hó 11-én.

3—1

Szalai Károly,
zárgondnok.

Hirdetmény.

Zombor szab. kir. város tanácsa részéről közhírré tétetik, miszerint a város tulajdonát képező sörház épület, az ugyanott létező sörgyártási készülékek használati és a sörházban gyártott sörnek ugyanott italmérsi díjmentes kimérsi jogával együtt **f. évi augusztus hó 17-én d. e. 10 órakor** a városháza kistermében 1887. évi november hó 1-től számított hat egymás után következő évre nyilvános szóbeli árverés útján bérbeadni fog. Árverezni szándékozók tartoznak az árverés megkezdése előtt a kiküldött választmány kezéhez bánatpénz fejében az 1000 frtnyi kikiáltási ár 10%-át, vagyis 100 frtot o. é. készpénzben letenni.

A bővebb árverési feltételek dr. Gertinger Pál városi aljegyző, mint előadónál a délelőtti hivatalos órák alatt naponta betekinthetők.

Kelt Zombor szab. kir. város tanácsának 1887. évi augusztus hó 10-én tartott üléséből.

Vukicsevics Péter,
polgármesteri helyettes.

1—1

2605. sz.
1887.

Árlejtési hirdetmény.

Az itteni rom. kath. iskola-alap tulajdonát képező, egy használaton kívül helyezett iskola-épület bérházzá leendő átalakítása, illetve felépítésével összekötött mindennemű anyag- és munka biztosítására a községváros tanácstermében **f. évi szeptember hó 4-én d. e. 9 órakor** tartandó versenytárgyalás tüzetik ki, s arra pályázók azzal hivatnak meg, hogy az egész munka és anyag értéke az előmérték-költségvetés szerint,

1. föld és kőműves munka	5350	frt	01	kr.
2. ács munka	3251	"	66	"
3. mázólok munka	479	"	94	"
4. lakatos és egyéb vas munka	632	"	50	"
5. asztalos munka	1680	"	33	"
6. tető fedő	601	"	30	"
7. kályhas munka	603	"	—	"
8. kút előállítás	150	"	—	"
9. bádogos munka	301	"	—	"
10. füvegés munka	204	"	—	"

Összesen 13253 frt 74 kral megállapítva, mely összeg kikiáltási árul szolgál és ennek 5%-ka az árlejtés előtt bánatpénzzül letendő.

Az illető érdekelt iparosok tájékoztatására közöltetik még, hogy községünk a m. kir. államvasutak szabadkabajai szárnyvonala mellett fekszik s vasutállomással bír, mi az anyag ide szállítását tetemesen megkönnyíti; továbbá megemlítendőnek találjuk azt is, hogy a szükségelt téglanyag itthelyt jutányos árak mellett kapható. Zárt ajánlatok is elfogadtatnak; utóajánlatok azonban figyelembe nem vétetnek. Az erre vonatkozó műszaki okmányok és tervek a község jegyzői irodában betekinthetők.

Almás, 1887. augusztus hó 8-án.

1—1

Az építészeti bizottság.

Kenderáztatási hirdetmény.

Alulirt Kis-Sztrapáron épített műkenderázatotját a jelenlegi kenderáztatási idényre az érdekelt t. közönségnek előnyös feltételek mellett kenderáztatásra felajánlja.

Közvetlen a műkenderázató mellett van a gypeses szárító hely.

Az áztatási mód és feltételek alulirtottnál Kis-Sztrapáron mindenkor megtudakolhatók.

2—1

Heincz Albert.

270. szám.
1887.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a palánkai kir. járásbíróóság 2137. és 3815/p. 1886. számú végzése által Bályty Svority Manda bácsi lakos végrehajtató javára Basits Szevany tovarisovai lakos ellen 100 frt tőke, ennek 1886 évi január hó 31. napjától számított 8% kamatai és eddig összesen 93 frt 30 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felül- és lefoglalt és 607 frtra besült gabona, lovak, koesi és szarvasmarhából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladotnak.

Mely árverésnek a 3485/1887. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Tovarisován alperesek lakásán leendő eszközölsére **1887-ik évi aug. hó 17-ik napjának délutáni 2 órája** határidőű kiűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881 évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőknek becsáron alul is eladotni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Palánkán, 1887. évi augusztus hó 7-én.

Haba István,
kir. bir. végrehajtó.